

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,

themis@minjust.gov.ua,

Web: <http://www.minjust.gov.ua>,

код згідно з ЄДРПОУ 00015622

**Голові Комітету Верховної
Ради України з питань
правової політики
Андрію КОСТІНУ**

Шановний Андрію Євгеновичу!

Відповідно до Вашого листа від 20 липня 2021 року № 04-26/03-2021/240776 Міністерством юстиції України опрацьовано проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів у сфері виконання покарань та пробації щодо усунення колізій та прогалин» (реєстр. № 5783 від 16 липня 2021 року) (далі – проект Закону), внесений на розгляд Верховної Ради України народними депутатами України Міньком С.А. та іншими, і повідомляється таке.

1. З метою дотримання принципу юридичної визначеності, за яким зміст проекту акта повинен забезпечувати ясність та чіткість його викладу і правозастосування, узгодження з термінологією Конституції України, законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про місцеві державні адміністрації» абзац другий підпункту 3 пункту 1 розділу I проекту Закону потребує доопрацювання в частині слів «сільські, селищні та міські голови, керівники місцевих державних адміністрацій, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування».

2. Підпунктами 7–9 пункту 1 розділу I проекту Закону пропонується внести зміни до частини другої статті 37, частини другої статті 42 та частини другої статті 46 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК України) в частині надання соціальних відпусток засудженим до покарання у виді громадських та виправних робіт.

Пропонуємо залишити без змін чинну редакцію вищезазначених положень КВК України з огляду на таке.

Згідно із Законом України від 15 листопада 1996 року № 504/96-ВР «Про відпустки» (зі змінами) (далі – Закон) до соціальних відпусток належать:

СЕД АСКОД

Міністерство юстиції України

№ 58029/11066-1-21/7.4.2 від 29.07.2021

Підписувач *Малюська Денис Леонтійович*

Сертифікат 12A1C72050EC685404000000CA59050094550D00

Дійсний з 18.09.2019 15:38:13 по 18.09.2021 15:38:13

відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами (стаття 17);
відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку (стаття 18);
відпустка у зв'язку з усиновленням дитини (стаття 18¹);
додаткова відпустка працівникам, які мають дітей або повнолітню дитину – особу з інвалідністю з дитинства підгрупи А І групи (стаття 19);
відпустка при народженні дитини (стаття 19¹).

Відповідно до частини третьої статті 56 Кримінального кодексу України (далі – КК України) *громадські роботи не призначаються, зокрема, вагітним жінкам.*

Законом встановлено види відпусток, зокрема щорічні:
основна відпустка (стаття 6);
додаткова відпустка за роботу із шкідливими та важкими умовами праці (стаття 7);
додаткова відпустка за особливий характер праці (стаття 8);
інші додаткові відпустки, передбачені законодавством.

Крім того, Закон визначає право громадян на додаткові відпустки у зв'язку з навчанням (статті 13, 14 і 15), творчу відпустку (стаття 16), відпустку для підготовки та участі в змаганнях (стаття 16¹).

Таким чином, пропонувані проектом Закону зміни можуть призвести до певних колізій щодо права засудженої особи на соціальну відпустку та інші види додаткових відпусток.

Також відповідно до частини другої статті 57 КК України виправні роботи не застосовуються до вагітних жінок та жінок, які перебувають у відпустці по догляду за дитиною.

З огляду на наведене пропонуємо підпункти 7–9 пункту 1 розділу I проекту Закону виключити.

3. У пункті 3 пояснювальної записки до проекту Закону зазначено, що положення частини другої статті 103 КВК України, яким передбачено, що адміністрація зобов'язана повідомити засуджених про застосування технічних засобів нагляду і контролю, не визначає форми такого повідомлення.

У зв'язку з цим підпунктом 13 пункту 1 розділу I проекту Закону передбачається внести зміни до статті 103 КВК України, відповідно до яких частину другу пропонується викласти в такій редакції:

«2. Адміністрація колонії зобов'язана *письмово* повідомити засудженого про застосування технічних засобів нагляду і контролю, *перелік та порядок використання яких визначається Кабінетом Міністрів України, за винятком випадків, передбачених кримінальним процесуальним законодавством.*».

Разом з тим слід зазначити, що частиною третьою цієї ж статті КВК України встановлено, що *перелік технічних засобів нагляду і контролю та порядок їх використання визначаються нормативно-правовими актами Міністерства юстиції України.*

Так, наказом Міністерства юстиції України від 26 червня 2018 року № 2025/5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 02 липня 2018 року за № 765/32217, затверджено Перелік технічних засобів нагляду і контролю, що використовуються у виправних та виховних колоніях Державної кримінально-виконавчої служби України, та Порядок використання технічних засобів нагляду і контролю у виправних та виховних колоніях Державної кримінально-виконавчої служби України.

Пунктом 13 розділу VII зазначеного Порядку встановлено, що інформація про застосування у виправній/виховній колонії технічних засобів нагляду і контролю доводиться до відома засуджених при їх прибутті до виправної/виховної колонії, про що такі особи *ознайомлюються та ставлять особистий підпис на повідомленні* про застосування технічних засобів нагляду і контролю (форма визначена у додатку 2). Крім того, інформація про застосування технічних засобів нагляду і контролю розміщується у виправній/виховній колонії на контрольно-пропускному пункті з пропуску людей і транспорту шляхом встановлення попереджувального знака: «Увага! Працюють технічні засоби нагляду і контролю» (форма визначена у додатку 3).

Таким чином, внесення змін до частини другої статті 103 КВК України вважаємо недоцільним, у зв'язку з чим підпункт 13 пункту 1 розділу I проекту Закону пропонуємо виключити.

4. У тексті проекту Закону слова «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері виконання покарань» необхідно замінити словами «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері виконання *кримінальних покарань та пробації*», що відповідатиме термінології кримінально-виконавчого законодавства та охоплюватиме всі сфери державного управління, покладені Кабінетом Міністрів України на Міністерство юстиції України.

5. Проект Закону в частині слів «послуги медичного, навчального характеру» (абзаци другий та третій підпункту 3 пункту 1 розділу I), «педагогічних кадрів» (абзац четвертий підпункту 16 пункту 1 розділу I) не узгоджується з термінологією законодавства України про охорону здоров'я та освіти, якою вживаються терміни «медична послуга», «освітня послуга», «педагогічні працівники».

З повагою

Міністр

Денис МАЛЮСЬКА